

Ništa u životu ne slama naš duh više od nepoštenih i nezaslužениh povreda. Kada nam netko bezobzirno oduzima ono što nam je najdraže, naša prirodna reakcija je gnjevna osveta i iscrpljujuća tuga. „Ne mogu s time živjeti“, kažemo. Tragedija blokira naš život. Nekolicina nas uspijeva za neko vrijeme pobjeći takvim stanjima, ali što učiniti? To neće nestati samo od sebe. Reakcija doktorice Collard na najopakije zlodjelo zapanjuje čitatelja izvanrednim rješenjem. Ono što se čini nemogućim postaje izvedivo. Ovo je priča ne samo o hrabrosti već o preobrazbi korak po korak od nepomirljive strasti u nevjerovatan pobjednički ishod. Iz tame gorčine i nemira izranja svijetlo pobjede – književni barjak koji čitatelja vodi u iskonski mir srca. Svako slomljeno srce treba pronaći iscjeljenje u ovoj izvanrednoj vodilji k utjesi.

Howard G. Hendricks
Istaknuti umirovljeni profesor
Leadership and Christian Education
Dallas Theological Seminary

Zahvalna sam Gospodinu što je potaknuo Dianne da napiše ovu knjigu. Nećete moći čitati o njenom nevjerovatnom putovanju a da ne iskusite dodir Svetog Duha u vašem vlastitom srcu. Također ćete poželjeti ovo podijeliti sa svima drugima da i oni mogu doživjeti svježi susret s potpunom istinom biblijskog „oprostjenja“ i slobodom u Kristu koju ona obećava.

Camilla L. Seabolt
Direktor Community Bible Studies

Ja sam stari cinični propovjednik koji mora vidjeti da je „prava stvar“ upravo u tome da i dalje radim ono što radim. Dianne Collard je prava stvar u značajnoj mjeri. Bog je dao da iz plodnog tla ogromne osobne boli i tragedije „izraste“ knjiga koja će promijeniti tvoj život. Ovo nije samo priča, ovo je istina – biblijska, duboka, praktična – od nekoga tko je bio tamo i učinio je to za Božju slavu. Pročitaj ovu knjigu! Zahvalit ćeš mi za preporuku.

Dr. Steve Brown
Umirovljeni profesor
Reformed Theological Seminary, Orlando
Autor, učitelj i voditelj „Key Life“ radio programa

Svi ćemo se mi ponekad u našim životima suočiti s problemima i izazovima koje nikada nismo očekivali. Ti se problemi često čine mnogo veći nego što možemo podnijeti. Dianneina priča o oproštenju pokazuje nam da kada odaberemo put oproštenja, tada možemo iskusiti milost i mir Isusa Krista.

Florence Littauer
Internacionalno priznata autorica i
governica

Dianneina duboka osobna priča iskrena je priča o njezinoj borbi koju je kao Isusov sljedbenik imala kako bi mogla oprostiti nanesenu joj nepravdu – to je dirljiva i vrlo realistična priča o osjećajima i djelima, o oslobođenju i milosti. To je priča koja još traje – i zato može pomoći mnogima koji se muče kako oprostiti. Poziva sve nas da joj se pridružimo na putovanju oproštenja i iscjeljenja bez obzira na naše boli.

Gordon Showell-Rogers
Glavni tajnik World Evangelical Alliance

Što bi tako strašno moglo raniti tvoju dušu kao vijest da je tvoje dijete bilo ubijeno? Bol zbog takvog nedjela toliko je nadmoćna da se slobodno možemo pitati, „Je li doista moguće – ili čak primjereno – oprostiti takvo nedjelo?“ Diannein odgovor je jasan, „Da!“ Sjećam se da sam je srela u Budimpešti kako bih je intervjuirala za LYDIA, kršćanski ženski časopis. Nije prošlo mnogo vremena od smrti njenog sina i rane su još bile strašno svježe. Ipak sam bila zadivljena njenom iskrenošću i predanošću Božjoj riječi dok je bila suočena s tom borbom. Ona je danas postigla duboku slobodu kroz oproštenje, a u ovoj knjizi ocrta korake koji su joj pomogli. Dragocjen vodič za neke od najtežih putovanja kroz život.

Elizabeth Mittelstädt
Izdavač i urednica LYDIA,
kršćanskog časopisa za žene

Ja biram oprostiti

Intimno putovanje s Bogom

Dianne B. Collard

DARUVAR, Masarykova 54

2014

Naslov izvornika:

**I CHOOSE TO FORGIVE
AN INTIMATE JOURNEY WITH GOD**

by Dianne B. Collard

Copyright © 2011 Dianne B. Collard

**JA BIRAM OPROSTITI
Intimno putovanje s Bogom**

Copyright © za hrvatsko izdanje: Logos, Daruvar

Urednik: Vlado Hobljaj
Prijevod: Božica Srnec
Lektura: Nada Konecky, prof.
Korektura: Silvija Špičak, prof.
Grafički uredio: Mladen Konecky, mag.inf.

Za nakladnika: Zdravko Konecky, prof. ing.

Izdavač: Logos, Daruvar
Masarykova 54,
Daruvar
e-mail: logos-daruvar@bj.t-com.hr
www.logos.hr

Tisak: „Logos“ d.o.o. Daruvar

ISBN-10: 953-6639-82-3

ISBN-13: 978-953-6639-82-3

EAN: 9789536639823

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne
i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 891345

Također u izdanju Dianne B. Collard:

„Dealing with Loss“ („Suočavanje s gubitkom) i „Helping Finshers Bridge the Gap“ („Pomoći završiteljima premostiti jaz“) u *Frontline Women: Negotiating Crosscultural Issues in Ministry* (O kroskulturalnim temama u službi), u izdanju Marguerite G. Kraft.

Helps in Planning and Developing Church-Related Galleries (Pomoć u planiranju i razvijanju crkvenih projekata), u izdanju Sandra Bowden i Dianne B. Collard.

Za mog dragog supruga i djecu. Mi smo na ovom putovanju bili zajedno i bili smo blagoslovljeni. Volim vas svim srcem.

Za Alexandriu Nicol, moju predivnu prvu unuku. Tvoj „Tata Tim“ bio bi vrlo ponosan na tebe.

U sjećanje na mog dragog prvorođenog sina, Timothy Scott Collard. Nedostajat ćeš mi svaki dan sve dok se ponovo ne sretnemo u nebu.

Timothy Scott Collard
7. veljače 1969. - 20. rujan 1992.

JA ODABIREM OPROSTITI

Kurt i Deby Dearman

Gospodine, ja odabirem oprostiti
Odabirem oprostiti
Prepuštam tebi sve koji su me povrijedili
Odabirem oprostiti
Odabirem oprostiti
Iz srca
Po tvojoj milosti
Ja opraštam.

Gospodine, ja odabirem oprostiti,
Odabirem oprostiti,
Ja prihvaćam sebe kao što si me ti prihvatio,
Gospodine, ja odabirem oprostiti
Ja odabirem oprostiti
Iz srca svog
Po tvojoj milosti
Ja opraštam.

Copyright © 1993 Expressions of Praise Music.
Sva prava pridržana. ASCAP Song Time.
Korišteno uz dopuštenje.

SADRŽAJ

Zahvale	13
Predgovor	15
Uvod	19
Prolog	21
1. Poglavlje Putovanje počinje	23
2. Poglavlje Božja „nemoguća“ destinacija	27
3. Poglavlje Destruktivne stranputice	33
4. Poglavlje Prepreke	41
5. Poglavlje Plan puta	49
6. Poglavlje Dolazak kući	57
7. Poglavlje Stalno putovanje	67
Zaključak	69
Primjene za tvoje putovanje	71
Vođe koji razvijaju okruženje opraštanja	77
Male biblijske grupe: Primjeri opraštanja	83
Bibliografija	85
O autorici	87

ZAHVALE

Mnogo je prijatelja, kolega i članova obitelji koji su bili uz mene na mom putu iscjeljenja. Ne mogu svakoga spomenuti imenom, ali želim izraziti svoju najdublju zahvalnost za vašu strpljivost, ohrabrenje i podršku u molitvi.

Osobito sam zahvalna LOGOS-u, Zdravku Konecky, timu prevoditelja i izdavaču koji su omogućili da ova knjiga bude na raspolaganju ljudima u Hrvatskoj. Oni su odgovor na molitve. Posebna zahvala pripada Vladi Hoblaju za njegovu vjeru u ovaj projekt. Također sam duboko zahvalna Johnu i Lynn Lehn za njihov velikodušni prilog koji je omogućio da ova knjiga izađe na hrvatskom jeziku.

Prošlu dvadeset i jednu godinu mnogi su ljudi u mnogo zemalja slušali moju priču o mom putovanju oproštenja. Mnogi su od njih podijelili sa mnom svoje osobne priče. Ja sam obogaćena i blagoslovljena. Hvala što ste mi dopustili da s vama hodam na putu do slobode.

I konačno, ne mogu dovoljno zahvaliti svome Bogu koji me podučavao u svoj strpljivosti, slušao moje vapaje i brisao moje suze na tom putu kojim sam s njime prolazila. Doista, kada sam bila u stanju kada je Bog bio sve što sam imala, tada sam iskusila da je On zapravo sve što trebam.

Od izdavanja Engleskog prijevoda moje knjige, bila sam zadivljena Božjim planom da lekcije koje sam naučila podijelim s ljudima po cijelom svijetu. Knjiga je izdana u zemljama kao što je Pakistan, Etiopija, Ruanda kao i na mnogim Europskim jezicima. Mnogo je prijevoda koji još čekaju svoje izdavanje. I sve to dogodilo se čudesnim „Božjim marketinškim planom“ i ničim što sam ja mogla učiniti. Ova knjiga na Hrvatskom najnovija je u Njegovom planu.

Neka Bog bude proslavljen kroz moje pisanje i u onima koji čitaju o mom putovanju s Njime. SVE je s Njime, o Njemu i od Njega!

Prosinac 2014. g.

PREDGOVOR

22. rujna 1992. godine gledala sam svog prvorođenog sina kako je puhao devet svjećica na svojoj rođendanskoj torti. Ali radost trenutka umanjila je vijest koju sam pročitala u novinama dan ranije. Naslovnica Contra Costa Times donijela je vijest kako je ubijen dvadesettrogodišnjak. Dok sam čitala priču shvatila sam da je mjesto ubojstva tek kilometar od naše kuće. Bila sam zapanjena kad sam shvatila da je žrtva bio najstariji sin pastora koji je prihvatio misionarsku službu u Europi.

Riječima ne mogu iskazati tugu koju sam osjećala prema Glennu i Dianne Collard. Ali riječi su bile jedino što sam im mogla dati nekoliko dana kasnije dok sam stajala na grobu njihovog sina. Prijatelj obitelji čitao je pjesmu koju sam napisala i u kojoj sam osjećaje izazvane neočekivanom smrću usporedila s onim što su Isusovi učenici iskusili kad su gledali Isusovu smrt. Ja sam to nazvala...

Tuga koja je vidljiva

*Oni se polako spotiču prema svježem grobu
kao da je obložen željezom.*

*Njihove riječi (zarobljene u tuzi)
padaju s njihovim suzama na zemlju.*

Pitanja.

Suze.

Tišina.

(Što reći)

Onaj koji je bio toliko voljen sada leži mrtav nepotrebno.

*Oštre krhotine boli probadaju srce
koje je tek nedavno zračilo smijehom i ljubavlju.*

*iako šok onog što se dogodilo otvara put tupoj boli realnosti,
poput nasilnika koji vladaju mračnim ulicama,
i napadaju neočekivano i nesmiljeno,
udarajući bezobzirno.*

Kažnjeni.

Preneraženi.

Srditi.

Beznadni.

*Odlazu svoje cvijeće i miris straha
okreću se i odlaze. Nema razloga odugovlačiti.*

Život ide dalje... čak i kada nestane.

Ali čekaj!

*Neočekivane riječi kao od samog Boga
prodiru kroz izmaglicu tuge:*

„Zašto tražite živoga među mrtvima?

Onaj za kojim tugujete nije ovdje.

On je živ!“

*I s ovim riječima njihove noge više nisu teške poput olova
njihova lica više nisu blijeda,
oni koračaju iznad sjena
u ozračju sunčevog sjaja.*

„U ozračju sunčevog sjaja“. Ove četiri riječi opisuju kako je Dianne izišla iz sjena nezamislive boli i očaja u sjaj Božje milosti. Njeno izranjanje ispričovijedano je u ovoj bolnoj priči. Diannein osobni uvid i proučavanje Pisma obogatilo su moje propovijedanje, podučavanje i savjetovanje u području opraštanja.

Dianne Collard je iz prve ruke naučila istinu koja se nalazi iza popularnog izraza, „Ne oprostiti znači svaki dan piti otrov i nadati se da će onaj drugi umrijeti.“ Biram oprostiti kronološki iznosi kako je ona i zašto prestala piti „otrov“. Čitajući ovu knjigu slaviti ćeš otkupiteljsku silu Božje milosti koja dopušta da smrt Tima Collarda bude sredstvo za život i duhovno zdravlje. Na ovim stranicama nalazi se dokaz da je Bog dobar i onda kada život nije.

*Bog je dobar kada život to nije.
Kada je netko voljen okrutno ubijen
i kada su činjenice zločina
sve samo ne istina.
Bog je dobar kada život nije fer
ili kada se čini da Bogu nije stalo
do kriza koje dopušta
da našim srcima krađu radost.
Bog je dobar i daje svoju milost
gledajući onog drugog u lice
i on vidi iza njegovog zlog odabira
i šapće, „ja ti opraštam“.*

Rev. Greg Asimakoupoulos
Pastor, pjesnik, autor, kolumnist
Mercer Island, Washington

UVOD

ODREĐENI PUT

Prošlo je osamnaest godina od kad je naš sin Timothy bio ubijen. Prije oko trinaest godina, ljudi u Europi koji su znali moju priču počeli su me moliti da napiše o mom putovanju oprostjenja. Bog je potvrdio da je to njegova nakana za mene. Prije deset godina obećala sam Bogu da ću napisati tu priču čim završim svoju disertaciju. Disertaciju sam završila prije šest godina. Ipak sam odgađala i oklijevala. Bog je nastavljao potvrđivati svoju nakanu kroz molitvu i ohrabrenje drugih da trebam pisati o tome. Ljudi na dva kontinenta ponudili su da će je prevesti. Ali ja jednostavno nisam mogla započeti sve proživljeno stavljati na papir.

Konačno sam prije tri godine napisala glavne crte. Prošle godine kupili smo kućicu u planinama u Sjevernoj Karolini (SAD) koju smo kanili koristiti kao utočište za pisca. Konačno sam u jesen 2009. počela pisati, ali bila je to borba puna boli i ja nisam znala zašto. Svaki puta kada sam tamo otišla kako bih pisala, osjećala sam se opterećenom i pod pritiskom. Događale su se čudne stvari – iznenadna bolest, bolovi u leđima, mojim ili muževljevim, krov je prokišnjavao, nije bilo struje ili vode, strašna snježna oluja i mogla bih nabrajati i nabrajati. Nisam mogla pisati knjigu.

U svibnju 2010. naša su nam se djeca pridružila u našoj kućici u planinama i zajedno smo molili da Bog očisti svaku prostoriju od bilo

kakve sile Zloga. I drugi ljudi su počeli moliti da mogu konačno početi pisati. Nevjerojatno i na Božju slavu, On je uklonio svaku prepreku, i tjelesnu i duhovnu. Završila sam prvi dio do kraja ljeta.

Ja dajem tek jednostavnu priču o Božjem djelu u mom životu i ništa više. Knjiga koju čitaš nije nikakva sveobuhvatna studija na temu opraštanja niti teološka rasprava na tu temu. To je samo priča. Priča o ucviljenoj majci i njenom putu prema iscjeljenju, duhovnom rastu i slobodi koju donosi oprostjenje. Molim te da je kao takvu i prihvatiš. Bog je koristio retke iz Pisma iz mojih proučavanja kako bi me podučavao u svakoj konkretnoj fazi i u pravo vrijeme za svaki korak koji sam poduzimala na tom putovanju. Ja shvaćam da ima mnogo više redaka koji bi se jednako mogli primijeniti. Isto sam tako u knjigu uključila citate različitih ljudi koji su me duboko dotakli u mom rastu i razumijevanju što opraštanje stvarno znači. Spominjala sam i navodila isključivo knjige koje su utjecale na mene upravo u tom razdoblju mog dugačkog puta, iako je na tu temu objavljeno mnogo dobrih knjiga.

Sa željom da zaštitim privatnost osoba koje su uključene u knjizi, sva su imena osim imena mog sina Tima, promijenjena.

Možda postoje različite interpretacije događaja od 20. rujna 1992. Ova se knjiga temelji na mom doživljaju činjenica koje sam primila. Ja sam svjesna da postoje detalji koji meni nisu poznati. Tima više nema i nema sumnje da ima stvari koje će od mene zahtijevati još opraštanja u budućnosti, ali ovo je moje putovanje do sada.

Ovo što dajem nazivam „moja priča“. Ali to je uistinu Božja priča, jer On je bio taj koji je svoju istinu ugradio u moj život u vrijeme kada mi je najviše trebala zbog mog slomljenog srca. Ja svoju priču u svoj poniznosti dajem tebi s molitvom da je Bog iskoristi u tvom životu i da ti donese slobodu i puninu. Nažalost, mi živimo u palom svijetu gdje se povrede i žalosti događaju u životu svakog čovjeka. Te bolne situacije – bez obzira je li to neka uvreda ili ozbiljno ubojstvo – zahtijevaju od nas da se suočimo s pitanjem, „Očekuje li Bog od mene da to oprostim?“ Odgovor je jasan. Izbor je naš da budemo poslušni. Sila da to uistinu možemo učiniti dolazi samo od Boga.

Neka Bog bude proslavljen kroz njegovu djecu koja odgovaraju u poslušnosti odabirući oprostiti i čineći djela opraštenja koja on nalaže.

PROLOG

TRAGANJE

Progonilo me pitanje. Sjedila sam usred stranaca koji su govorili Engleski u bivšem komunističkom hotelu u Budimpešti, vrlo svjesna da rasprava koja se vodila oko sobe za mene ima vječnu implikaciju. Osjećala sam se tako usamljeno. Svrha konferencije bila je ohrabriti pojedince u boljem međusobnom odnosu među članovima timova i misionara. Tema dana bila je oproštenje i slušala sam pripadnike jedne grupe u živoj raspravi o definiciji i širini oproštenja. Jedan je čovjek rekao, „Mogu oprostiti bilo kakvu uvredu koja je nanesena meni, ali mislim da ne bih mogao oprostiti nikome tko bi naudio mojoj djeci. Bi li Bog uistinu očekivao da oprostim nekom pedofilu ili ubojici mog djeteta?“ Drugi su se složili s njegovim zaključkom da Bog ne bi zahtijevao takvo nemoguće opraštanje.

Je li moguće oprostiti tako strašan zločin koji je učinjen protiv tvog vlastitog djeteta? Zašto bi Bog to očekivao? Zar roditelj nema pravo mrziti ubojicu? Zar želja za osvetom nije normalna i legitimna reakcija ucviljenog roditelja?

Ova pitanja i putovanje prema odgovorima nisu bila teološka vježba. Za mene je to traganje bilo pitanje života i smrti. Ja sam morala znati odgovore i zato sam krenula u nešto što je za mene postalo najteže putovanje u mom životu.

PRVO POGLAVLJE

PUTOVANJE POČINJE

Moje putovanje započelo je jedne nedjeljne večeri u kasni sat jednim telefonskim pozivom kada sam bila u Beču u Austriji. Ja sam gledala televizor dok sam peglala, a moj muž i sin pisali su pisma svaki za svojim radnim stolom. Kad sam se javila na telefon, glas s druge strane postavio je pitanje, „Jeste li vi gospođa Collard i imate li vi sina u Concordu u Kaliforniji koji se zove Timothy Scott Collard?“ Tjeskoba je u meni rasla dok sam odgovarala, „Da“. Čovjek koji me nazvao identificirao se kao policijski detektiv iz postaje u Kaliforniji. On mi je objasnio da je moj sin bio „umiješan u incident“ koji se dogodio prošlu noć i da će me nazvati za pola sata da mi objasni o čemu se radi. On je zahtijevao imena, telefonske brojeve i adrese naših roditelja koji su živjeli u Kaliforniji prije nego se pozdravio i prekinuo razgovor.

Uhvatila me panika dok sam pozvala svog supruga i sina. Odmah smo se počeli moliti, ali nismo znali što moliti. Je li Tim počinio neko nedjeljo? Je li imao prometnu nesreću? Što se dogodilo?

Tri sata su prošla i mi još uvijek nismo znali ništa. Nazvali smo policijsku postaju, „Mi ne znamo gdje je naš sin niti što je učinio, ali on je kod vas i mi želimo bar nekakve informacije.“ Operater nas je zamolio da prekinemo razgovor kako bi nas detektiv mogao nazvati. Umjesto toga nazvala nas je naša uznemirena kćer Sarah i njena teta. Sarah je bila sama i živjela je u kući s mojim roditeljima dok je pohađala uni-

verzitet, a lokalna policija je došla u kuću kako bi im saopćila strašnu vijest. Sarah se onesvijestila čuvši vijest i policija je tada pozvala moju šogoricu koja je živjela blizu. Taj telefonski poziv zauvijek je promijenio naše živote. Putovanje je započelo.

„Mama, Tim je mrtav. Ubijen je!“, zaplakala je naša kćer. Malo smo znali o detaljima događaja osim da je ubojica bio uhićen i da se hvalio policiji kako ne samo što je pokušao ubiti svoju ženu, već je ubio i „njegovog ljubavnika“. Njegov je zaključak bio pogrešan, ali strašna, nepobitna činjenica da je naš dragi, najstariji sin bio ubijen bila je istinita. Bili smo u šoku.

Voljela bih da ste poznavali našeg Tima, našeg velikog dragog medvjedića koji nas je uvijek zabavljao i uvijek bio srdačan. Zvali smo ga „spasitelj“ jer je kući uvijek dovodio napuštene životinje, povrijeđene ljude i sve koji su bili u bilo kakvoj potrebi. On je imao dar milosrđa – ali često nije znao dobro prosuđivati. To ga je već ranije dovodilo u nevolje. Ovaj puta to ga je koštalo života.

Milosrđe je završilo u užasu

Tim je preko vikenda radio u jednom lokalnom vanjskom amfiteatru. Te subote navečer njegova kolegica Doris rekla mu je kako se boji vratiti kući k mužu koji ju je zlostavljao. Te večeri na programu je bila posljednja produkcija u sezoni i svi članovi osoblja ostali su do kasna na završnoj zabavi, ali Tim je otišao kući. Međutim, sat kasnije, on nije mogao zaboraviti situaciju svoje kolegice pa se vratio da vidi može li joj kako pomoći. Kad se vratio ona je bila jedina na parkiralištu osim jednog zaštitara. Doris je bila vrlo pijana i nije mogla voziti. Tim je zaštitaru rekao da će odvesti kolegicu kući ili će ostati s njom sve dok ne bude u stanju sama se odvesti. On je sjeo na suvozačevo mjesto njenog automobila ostavljajući svoj automobil otvoren i ključ unutra. Pet minuta nakon što je zaštitar otišao Doris je prepoznala kamionet svog muža Martina kako ulazi na parkiralište. U panici upalila je auto i odvezla se, a njezin muž za njom. Trka automobilima završila je tako što je Doris sletjela s ceste. Martin je zatim svoju ženu izvukao iz automobila, odvezao je kući i pucao u nju nekoliko puta na travnjaku ispred kuće dok su njihova djeca gledala. Zatim se vratio do parkirališta kod amfiteatra tražeći Tima.

Ne znam što se točno događalo u međuvremenu, ali kad se Tim vratio do svog auta, Martin ga je već tamo čekao. Policija pretpostavlja da je Tim pokušavao s njime razgovarati – reći mu istinu o cijeloj situaciji – i da se okrenuo i nakanio otići. Njegov ga je napadač nakon toga okrutno ustrijelio najmanje tri puta u glavu i unakazio je njegovo tijelo. Tim je umro u istom trenutku.

Policija je uskoro krenula za Martinom zbog ubojstva njegove supruge Doris. Kada je konačno bio uhićen, Martin se hvalio da će riješiti ubojstvo koje ni policija ne može riješiti. Žrtva o kojoj je govorio bio je naš sin Tim. Martin je sumnjao da je Tim bio u intimnom odnosu s njegovom suprugom. Prvi novinski izvještaji cijeli su slučaj nazvali jadnim ljubavnim trokutom. Konačno je istina izašla na vidjelo i jedan je novinar izjavio, „Tim je jednostavno bio prijatelj koji je znao slušati – našao se u pogrešno vrijeme na pogrešnom mjestu.“ Objašnjenje? Jednostavni slučaj pogrešnog identiteta. Takozvano „normalno ubojstvo“ prema okružnom tužitelju. Naravno, svako je ubojstvo besmisleno, ali ubojstvo mog dragog sina bilo je apsolutno bez ikakvog opravdanja. Ali bez obzira na sve, moj je sin bio mrtav.

Tužna postaja

Zbunjeni i u suzama otputovali smo iz Beča na dug put prema Kaliforniji. Bili smo u šoku kad su nas šef osiguranja i direktor aviokompanije dočekali na aerodromu u San Francisku. Oni su nas odveli u posebnu prostoriju gdje smo se sreli s našom obitelji i preuzeli su brigu o

To je bila prava noćna mora. Ova postaja mog života započela je u dubinama užasa.

našoj prtljazi. Nastojali su nas zaštititi od medija koji su se okupili kako bi intervjuirali roditelje misionare čiji je sin bio žrtva prljavog ubojstva. Televizija i novine su izvještavale o ubojičinom objašnjenju događaja, a tu su bile i grafike mog sina i njegovog mrtvog tijela. To je bila prava noćna mora. Ova postaja mog života započela je u dubinama užasa.

Sljedeći mjeseci tuge i valova boli bili su praćeni vječnim pitanjima koja su zahtijevala odgovore. „*Je li Bog dobar? Zašto je Bog dopustio da se to dogodi? Gdje je nada da možemo nastaviti živjeti?*“ To su bila samo neka od pitanja koja su me mučila i razdirala na mom putu k iscjeljenju.

JA BIRAM OPROSTITI

Danas mogu bez sumnje reći, „*Da, Bog je dobar – čak i usred života koji je nepravedan.*“ U stvari, upravo to stoji zapisano na Timovom nadgrobnom spomeniku. Ja sam u konačnici prestala pitati „Zašto?“ i Bog mi je dao novo pitanje za iscjeljenje. To pitanje – „Bože, što ti kroz ovu strašnu situaciju možeš učiniti da proslaviš svoje ime i drugima doneseš iscjeljenje?“ – je i dalje motivacija mog života i moje službe. Dok sam putovala tim putem boli naučila sam da je samo Bog izvor moje nade. Sila uskrsnuća, realnost neba i pouzdanje u Božja obećanja postali su moja snaga da nastavim živjeti u mukama takve duboke boli.

Usred mog puta koji je započeo kada je Tim bio ubijen, progonilo me kritično pitanje iz Budimpešte: „Očekuje li Bog dosita od *mene* da oprostim ubojici *mog* sina?“ Oproštenje se proširilo na ubojicu. Je li to moguće? Što će se dogoditi ako ja odaberem mrziti tog čovjeka?

Svaki čovjek će u nekom trenutku svog života postaviti neku verziju ovog pitanja. Mi živimo u zlom, palom svijetu koji će rađati razočarenjima i bolima u životima svakoga od nas. Možda je za tebe to zlostavljanje ili zanemarivanje od strane tvojih roditelja. Neki od vas iskusit će nedjela protiv vas samih ili članova vaše obitelji. Potreba za opraštanjem može biti i uslijed zlorabljenja vodećih položaja čak i u službi ili nepravednog ponašanja od strane članova crkve ili kolega na poslu. Nitko ne živi a da se u nekom trenutku nije suočio s ovim pitanjem.

Svi pripadnici ljudske vrste doživljavaju razočarenja i neispunjene snove. Događaju se rastave i seksualna zlostavljanja. Uvrede su karakteristične za ljudsku vrstu u zlom i nepravednom svijetu. Jednog ćeš dana i ti pitati, „Očekuje li Bog doista od mene da to oprostim?“

Ja sam postavila to pitanje i tako je započelo moje putovanje. Ali u sebi sam se pitala, „Što doista znači opraštanje?“